

Ладзя Роспачы

«Галоўны герой навэлы — гэта па сутнасці сам аўтар. Незацугляны ні ў думках, ні ва ўчынках жыццядлюб, які «носіць сваё неба з сабою». Ён гуляе ў шахматы са смерцю і перамагае яе, бо мае за правіла: «Рабі нечаканае, рабі, як не бывае, рабі, як не робіць ніхто — і тады пераможаш».

Гэтага якраз трымаўся Уладзімір Караткевіч, здзіўляючы XX стагоддзе. У алегарычных вобразах — гісторыя нашай зямлі, народа, «... які жыў насупор і не так, і ўзрошчваў шыпы на сваіх каранях, а не на сцяблінах». Рыгор Барадулін

